

Nr. 10 (312)

VYTIS

(The Knight)

Dar kartą dunda šautuvai jūsų garbei
 Ir žmonės lenkiasi prieš jumis
 Vienok šalta žemelė skiria jus
 Iš mūsų gražios draugijos.

Gegužės-May 30 d., 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

DR. M. T. STRIKOL
 GYDYTOJAS ir CHIRURGAS
 Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
 po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
 Telephone Boulevard 7820
 Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.
 Nedėliomis pagal sutartį
 Namai: 6641 South Albany Avenue
 Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257
 Residence: 6600 S. Artesian Avenue
 Phone Prospect 6659
Dr. P. Z. Zalatoris
 PHYSICIAN and SURGEON
 1821 S. Halsted St., Chicago.

Garsinkitės
“VYTYJ”

Telephone Lafayette 5820
Dr. A. J. Paukštys
 DENTISTAS—X-RAY
 GAS GIVEN
 #193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066
Dr. B. J. Rooth
 X—RAY
 LIETUVIS DENTISTAS
 7054 South Western Avenue

When you think of installing first class plumbing
John Kleker Plumbing Co.
 1707 West 47th Street Phone Yards 5353
 BRANCH OFFICE:
 5330 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.
 Telephone Lafayette 6531

ADVERTISERS NOTICE:
 For advertising rates and space in “Vytis”. Call or write:
“ V Y T I S ”
 4736 South Wood Street, Chicago, Ill.

REDAGUOJA
 A. L. LAPINSKAS,
 6635 South Sacramento Ave.

KLAIPĖDON

SKANDINAVŲ-AMERIKOS LINIJA
 Atlankykite Lietuvą
 Remkime Savo Uostą — Klaipėdą

Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del lietuvių yra pa-
 laikomas nuolatinis susisiekimasis New York - Kopenhaga - Klaipėda.

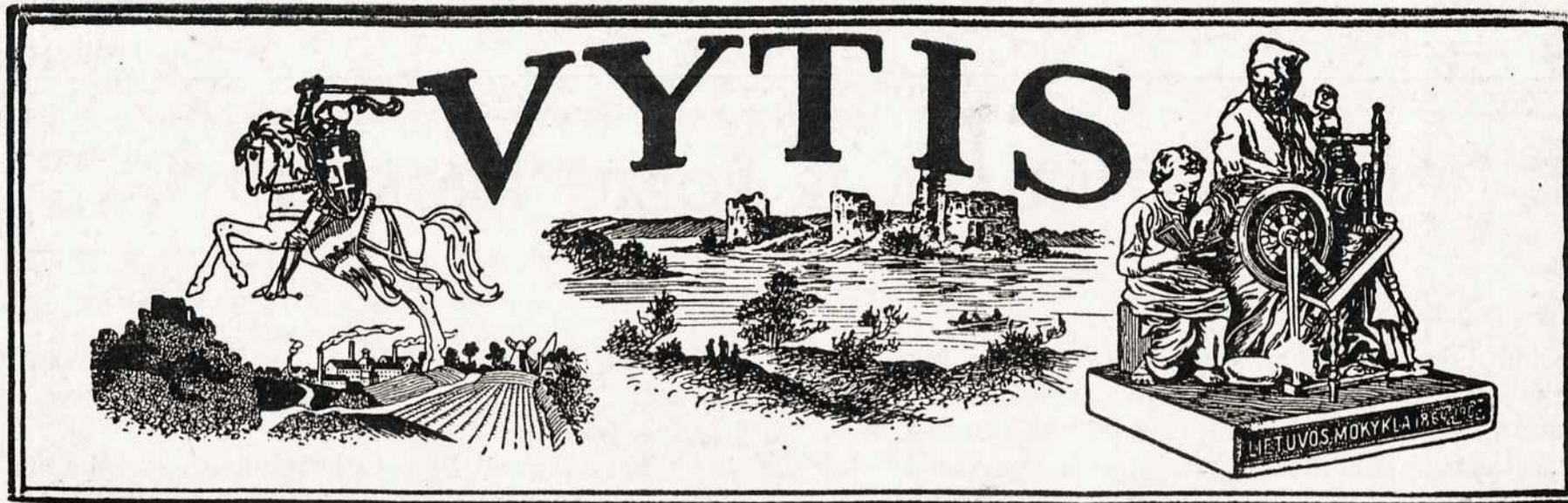
Lietuvių R. K. Susivienijimo Amerikoje Pirmoji Ekskursija Geguzės-May 29 d., 1931 Laivu “FREDERIK VIII”	Linksmiausia Vyčių Ekskursija TIESIOG Į KLAIPĖDĄ Laivu “HELLIG OLAV” Birželio-June 6 d., 1931
---	--

Amerikos Lietuvių Jaunuolių EKSKURSIJAS
 — rengia —
 AMERIKOS LIETUVIŲ EKONOMINIS CENTRAS
Liepos-July 3 d., laivu “FREDERIK VIII”
Liepos-July 25 d., laivu “UNITED STATES”
 Lietuvių Laivakorčių Agentams Ko-operuojant

Visos pastangos bus pašvęstos padaryt kelionę atmintiną ir pilną
 įvairumų ir malonumų del tų, kurie dalyvaus ekskursijoje.

Reikalaukite Nuo Savo Agento Laivakortės ant:
SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE
 Lietuvos Paštų Valdybos Kontragento Paštui Vežioti
 27 Whitehall Street, New York City
 248 Washington St., Boston, Mass., 130 La Salle St., Chicago.
 969 St. Antoine St., Montreal, Que., Canada

ANNUAL PICNIC
 — Given by —
CHICAGO DISTRICT
Knights of Lithuania
 Sunday, June 28, 1931
BERGMAN'S GROVE,
 Riverside, Illinois
 GOOD MUSIC
 Entree 10:00 A. M. Tickets 50c.

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

Gegužės-May 30 d., 1931

NR. 10 (312)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

" V Y T I S "
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

" V Y T I S "

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
Į Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

" V Y T I S "
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

LIETUVOS VYČIŲ 19-TASIS SEIMAS

Remdamasis Lietuvos Vyčių konstitucija pranešu visiems Vyčių organizacijos nariams ir prieteliams, kad Lietuvos Vyčių 19-tasis Seimas įvyks 1931 m. Rūgpiučio mėn. 18, 19, ir 20 d., Brooklyn, N. Y.

"Nariams ir prieteliams"! Manau, kad visiems aišku, kodėl tuos žodžius vartuju. Turime narių ir turime taipgi ir prietelių. Tarp narių yra ir neprietelių yra ir tarp prietelių nenarių. Tapkim sykiu ir prieteliai. Rengkimės prie šio seimo! Sutvarkykime savo nuomones ir pasiryžimus taip, kad galėtume atvykę į Seimą sutvarkyti mūsų organizacijos reikalus; kad mūsų organizacija paimtų pirmenybę Amerikos Lietuvių tarpe. Nežiūrėkime į kiekybę, bet kreipkime akis į kokybę; žiūrėkime, kad mūsų sumanymai būtų rimti ir pilni ugdančios dvasios. Niekados nepamirškite, kad organizacijai reikalingi širdingi nariai su širdingomis nuomonėmis, kurias panaudotų organizacijos gerui.

Žengkime pirmyn!

A. L. ONAITIS,
Lietuvos Vyčių Centro Pirm.

KO TIKIMASI IŠ ŠIO SEIMO?

Pirmininko laiške skaitome, kad jis kviečia ne vien tik vyčius, bet ir jų draugus. Kodėl? Todel, kad jis mato, kad šiandieninė mūsų organizacija kai kuriose apyelinkėse neturi tinkamų globėjų bei patarėjų. Šis seimas turėtų surasti būdus, kaip pritraukti inteligentią prie lietuvių katalikų jaunuomenės veikimo. Stebėtis tik reikia, kaip dažnai tas jaunimas yra baramas, o jo darbai eina be jokio pritarimo. Kaip gražu ir malonu būtų jei mūsų Vyčių eilėse būtų pora šimtų rimtų darbuotojų!

Kitas svarbus dalykas, tai suartinimas Amerikos lietuvių jaunimo. Iki šiai dienai mūsų jaunimas dar nėra suorganizuotas.

Šių metų Vyčių naujų narių vėjus rodo, kad jaunimas turi palinkimą dirbti draugijose, bet reikalauja ir gan gyvo paraginimo pirmame žingsny prie darbo.

Visų svarbiausias seimo darbas tai išrinkti geresnius asmenis į Centro Valdybą ir neužkrauti jiems bereikalingų darbų. Seimo užduotis yra nustatyti organizacijos veikimo kryptį, o Centras privalo surasti priemones ir būdą tai įvykinti.

Baigiant būtų pravartu paminėti, kad daugelis vyčių yra prašę redakciją, kad ateinantis seimas paruoštų paskaitą nušviečiančią Lietuvos Vyčių idealogiją, kad pasistengtų sukelti daugiau lėšų spaustuvės pagerinimui, ir net, jei būtų patogų ir gera išskirti Vyčių Centrą į rytus(?). Be to daugelis pageidautų, kad mūsų dvasios vadai, ne tik seimuose energingai ir gyvai svarstytų mūsų reikalus, bet kad ir patys dalyvautų aktyviame darbe.

Kadangi laiko dar yra, tai naudokimės mūsų žurnalo skiltimis ir pasvarstykime, ko mums, kaip gerai organizacijai trūksta. Rašykit angliškai ir lietuviškai, kuri jums lengvesnė, bet būtinai pridukit savo mintis.

Nepamirškite, kad seimo pasisekimas priklauso nuo kuopų. Ko geresnius asmenis kuopos išrinks, to pasekmingesnis bus 19-tasis seimas. Taigi, visi kaip vienas būtinai ruoškitės į šį didį Lietuvos Vyčių įvykį. Žinokite, nauda bus šimteriopa; pamatysite puikių ir nematytų dalykų ir užmegsite naujų širdingų pažinčių.

LAKŠTINGALA IR ROŽIŲ KRŪMAS

Zahorski.

(Legenda).

Kada didysis kunigaikštis Gediminas ten, kur Vilnelė įteka į Nėrį ir kur jis sapnavo apie geležinį vilką, pastatė stiprią mūro pilį, nutarė kiek toliau nuo pilies, Antakalnio kalnuose, prie Neries, paskirti vietą sodams, daržams, gėlynams. Jų prižiūrėtoju paskyrė jis seną savo tarną ir bičiulį, su kuriuo ankščiau kartu karan jodavo. Jis dėl savo senatvės ir žaizdų netiko karui; buvo niūrus ir šalinosi linksmų draugų, puotų, tik dviem dalykais rūpinosi gyvenime: kunigaikščių ir savo vienturte dukrele Skaistute, kurią, mirus jo žmonai, pats išaugino. Mylėjo jis ją ir saugojo, kaip didžiausią savo turtą.

Laikas bėgo. Skaistutė augo ir iš mažos mergytės išaugo liekna mergelė, juodais tankiais plaukais, juodbruvėm žėrinčioms šviesa akim, skaisčiu veideliu, raudonu lyg rožės lapeliai. Kada juokėsi ir prasiverdavo jos lūputės, matėsi pro jas eilė baltų, lyg perlai dantelių.

Neilgai galėjo likti žmonių nepastebima tokia gėlė. Kai Skaistutė ketvirtadieniais vakarą ėjo į Antakalnio šventyklą melstis, praeiviai atsigreždavo ir sekdamo akimis mergele, negalėdami atsigėrėti jos gražumu.

Ir kada atsistojusi prie Perkūno šventyklos klausėsi žilagalvio pranašaujančio dievų valią Krivių-Krivaičio, jaunikaičių būriai apsupdavo ją, nuleisdavo žemyn akis ir sunkiai atsidusdavo. Pats kunigaikštis tokiu nepaprastu grožiu nustebintas, juokdamasis ir padėjęs bičiuliui ant peties ranką, sakydavo: "O kad taip būčiau trisdešimts metų jaunesnis."

Senis daržininkas juto, kad artinas diena, kada jam paims kiti dūkrele, ir jau mintyje ieškojo žento.

Kunigaikščio dvare buvo jaunas vyras vardu Dainius, kunigaikščio medžioklės sakalų prižiūrėtojas. Nepanašus jis buvo į savo draugus, nemėgo linksmių draugijų, šalinosi jų stengėsi būti visada vienas. Eidavo paprastai prie Neries krantų ir ten atsisėdęs medžių unksnėje, išžiūrėjęs susimąsčiusiomis akimis į Neries vilnis, dainuodavęs liūdnas daineles. O balsą turėjo gražų, tarytum, antgamišką.

Ne kartą taip jam bedainuojant susirinkdavo apie jį nemažas žmonių būrelis ir klausydami tyliai stovėjo, bijodami pertraukti jam dainą.

Plaukė jo dainos balsai ir veržte veržėsi į susirinkusių širdis, o jose buvo tiek daug liūdėsio, tiek skausmo, kad mergaitės pradėdavo verksti, jaunikaičiai sunkiai atsidusdavo, seniai galvas ant krūtinės nuleisdavo.

Visi mėgo Dainių, nes buvo geras, niekam neįsikreipdavo, nieko nenuskriausdavo, kiekvienam mielu noru patarnaudavo.

Vieną tylų vasaros vakarą atėjo ir senis daržininkas pasiklausyti Dainiaus dainų; Dainius sužavėjo ir senį daržininką savo dainomis.

Seniui daržininkui prisiminė jo praeitis; kovos laukas, mirštanti jauna žmona, jos maldavimai neapleisti jų Skaistutės...

Ir neapsižiūrėjo senis daržininkas, kaip ašaros pradėjo jam riedėti per veidą, o iš krūtinės išsiveržė toks galingas skausmo balsas, kad net Dainius nustojo dainavęs ir nusigandęs pašoko iš vietos.

Tą vakarą pasikvietė senis daržininkas Dainių pas save ir pažinęs tyrą ir nekaltą jo sielą, paskyrė jį savo žentu.

Patiko graži Skaistutė Dainiui. Karšta meilė užsidegė Dainius prie Skaistutės, bet Skaistutė paliko jam svetima. Jos širdelė dar miegojo. Noriai klausėsi jo dainelių, bet niekuomet net po ilgo nesimatyimo nesutikdavo Dainiaus susijaudinusi, niekuomet nepastebėdavo Dainiaus akyse degančios meilės liepsnos, niekuomet nepajusdavo drebančio jo balso ir nepastebėdavo, kad jaunikaitis džiūsta diena iš dienos.

Kartais dargi, kai Skaistutei nusibosdavo klausytis jo dainelių, palikdavo jį vieną ir bėgdavo į mišką.

Senis daržininkas nerimo dėl tokio Skaistutės elgesio ir daug kartų jau buvo besirengiąs atkreipti jos dėmesį į tai, kaip karštai ją myli Dainius, bet jam kaž kaip nesisekė.

Pagaliaus Dainius nustojo visai vilties. Nuliūdo jaunikaitis, ėmė apsileisdinėti savo pareigose, už ką dažnai gaudavo nuo kunigaikščio barti.

Kartą, jam atsisveikinant su Skaistute, ji buvo jam dar šaltesnė, kaip prieš tai. Dainius negrįžo kunigaikščio dvaran, bet, pasimeldęs prie meilės dievaitės Mildos, nuėjo Neries link ir suradęs statų krantą atsisėdo ant jo ir pradėjo dainuoti.

Iš jo krūtinės plaukė taip nepaprastas balsas, kad vėjas nutilo, medžiai nustojo šlamėję, Neries vanduo sustojo plaukęs.

Plaukė tolyn bevilties meilės, skausmo ir skriaudos tonai, kol staiga nutilo. Dainius puolė į Neries vandenį ir jau daugiau jo niekas nematė.

Tą pačią naktį atsitūpusi ant liepos šakos prie Skaistutės lango pračiulbo lakštingala.

Tai dievaitė Milda pakeitė Dainių į paukštį, kurio lakštavimas prikėlė Skaistutę iš miego. Pro pravirą langą skverbėsi į jos kambarėlį lakštingalos balselis ir Skaistutei rodėsi, kad ji girdi kieno tai pažįstamą balsą.

Keistą kažkokį nepažįstamą jausmą pajuto mergelė krūtinėj. Atsistojusi mėnulio šviesoje klausėsi lakštingalos, kol suprato, kad meilė aplankė ją, pajuto koks brangus ir artimas pasidarė jai Dainius.

Pakėlė iš miego tėvą, ir prisiglaudusi visa prie jos papasakojo, kas jos širdelėj dedasi. Nudžiugo tėvas. Tuojuo pasiuntė į pilį tarną pašaukti Dainių.

Ieškojo tarnas Dainiaus, ieškojo visi, kas tik Dainių pažino, bet niekur niekas negalėjo rasti... Tik vienas senas žvejys papasakojo, kad iš vakaro užgirdęs Dainių dainuojant plaukęs laiveliu į tą pusę, kur girdėjosi balsas, pasiklausyti, bet kol priplaukęs, daina staiga nutilusi ir jis išgirdęs tik kritimą į vandenį.

Nuo to laiko nustojo Skaistutė ramumo. Jos veideliai pabalo, nuo akelių nenudžiūvo ašaros. Liūdna slankiojo iš vietos į vietą, kaip šešėlis ir laukė tik nakties, kada atsitūpus ant liepos šakos prie jos lango lakštingala pradės dainuoti iki pat ryto meilės dainą. O ji klusėsi sėdėdama nuleidusi galvą, sudėjusi rankas ant širdelės.

Vieną rytą atsikėlęs, daržininkas nerado dūkreles troboj. Langas buvo atidarytas, o prieš jį po liepa

išaugo po nakties šimtalapės rozės krūmas, bet gėlės ant jos nebuvo.

Deivė Milda pasigailėjo vargšės mergelės ir pakeitė ją į rozės krūmą, bet už bausmę liepė jam pražydyti tada, kada nustos lakštingala dainavusi.

Vos spėjo papasakoti apie tai daržininkas kunigaikščiui ir tuojau mirė.

Kunigaikštis Gediminas pastatė jo vietoj maldyklą dievaitei Mildai.

Dabar toj vietoj randasi Šv. Petro ir Povilo bažnyčia.
Vertė P. J. "V. R."

S N I E G U O L Ė

Pavasaris, pavasaris, skamba aplinkui dziugesio balsai. Bet kur jisai?... Kalendoriuoj... Hm, tas neįdomu.

Ilgos žiemos suversti sniego milžiniški klodai, nė nebando tirpti. Skaisčioji saulutė, kad ir kaip dangui ritinėdamosi, vistik neįstengia dar parodyti savo galios.

Ir vyturėlis, retkarčiais pragydes, greitai nutyla, pasislepia, tarytum nelaiku būtų atskriedęs ir dar gėdintųsi savo žygio. Nunuoginti medžiai, jau senai naujo apdaro ištrokę nusvirusiom šakom savo liemenimis dengia, lyg tai ir jie jaustų nuogumo šlykštumą.

Už tat šiaurys ir vakarys dūksta kaip pašėlę, ritina naujus sniego kalnus, keliavėputinius, neduoda žiemos šalčių ir sniego prislėgtai žemelei laisviau pajudėti, atsikvėpti.

Nepasidrovi jie nei pavasario švenčių — Velykų. O, rodos, turėtų susigėsti, Velykos juk be šilumos, tai ne Velykos.

Bet kur tau!...

* * *

Mažas Petrelis, priplojęs nosytę prie stiklo, žiūri susimąstęs kas dedasi lauke.

Vėjo nešamos snieguolės bėga, ritasi pirmyn, skuba kaž kur tolyn į rytus. Kartais jos spėja prisiglausti prie žemės, nusitverti medžio, pasislėpti trobos užuvėjoj, kad bent truputį po ilgus kelionės pailsėti. Negalistingasai vėjas visur jas suranda ir, pikta suūžęs, subaręs priverčia toliau keliauti.

Iš bažnyčios su Velykų šventiniais ir jų margučiais dar nesimato parvažiuojant; yra laiko prižiūrėti tai nuostabiai snieguolių kelionei.

Ir Petrukas žiūrisi, gėrisi. Iš kur jos, kažin, vyksta? Kur ir ko taip skuba? — mąsto jisai. Reikėtų pasiklausti, — pagalvoja.

Ir lyg jo mintį pagavusi viena iš daugelio snieguolių nusitveria lango rėmų, prilimpa prie stiklo krašto.

Petrelis aiškiai mato jos stebūklingąjį apdarą, tą nuostabiai baltą, keistai išsiūtą, lyg karališkas apsiaustas, rūbą. Tai šaltis-meistras padarė.

— Gražioji snieguolė, pasakyk man, iš kur tu vyksti, ką esi mačiusi, kur taip skubi, kodėl nešventi šios didžios šventės?

— Aš vykstu iš tolimo vakarų krašto.

— Ar ne iš ten kur mūs Vytautėlis gimė.

— O ne! Tai per arti.

— Tai iš kur gi?

— Iš jo tėvelio numylėtos žemelės, nuo jo mamytės kapo.

— Ach žinau, jau žinau, tu iš Žemaičių nuo Birutės kalno.

— Taip, aš iš ten. Bet kas tau čia galėjo pasakyti apie Žemaičius, Birutę, Keistutį? iš kur tu apie juos girdėjai?

— E, mūs mokykloj dar ir daugiau galima išgirsti.

— Tai tu lietuvišką mokyklą lankai?

— Žinoma, pasididžiavo Petrelis.

— Kaip puiku, aš nešu jums visiems linksmą "Alleliuja". Laisvieji tavo broliukai siunčia širdingiausius linkėjimus Velykų šventėse. Jie liūsta, kad negali kartu su jumis pasidžiaugti, pasidalinti šventintais. O tai būtų didelė laimė.

— Ar gi jie mus prisimena, ar jie ką žino apie mus?

— Kaip nežinos! Jie be jūsų negali nurimti, jie ir sapne apie jus svajoja. Jų rytmetinė malda — tai jūsų. Priskėlimo dieną jie siunčia Aukščiausiuji po kojų karščiausius prašymus, meldimus, kad Jis savo galybe ateinančiose Velykose pažadintų jus jau laisvais broliukais.

Snieguole, ar visą tai teisybė, ką tu sakai?

— Tai tu man netiki?

— O ne, noriu tikėti, a negaliu netikėti. Tikėjimas ir viltis — man yra išganymu, be jų juk aš ne lietuvis.

— Taip, taip, be vilties ir tikėjimo negalima suprasti lietuvių. Tu ir visi kiti gyvenate ateitimi, laukiate kitokių dienelių, jūs privalote tikėtis jų sulauksią, jomis pasidžiaugsią, nes kitaip juk nebūtų prasmės gyventi.

— Snieguole, aš tau tikiu, tu man sakyk, ką žinai! pasakok visą, ką esi girdėjusi, mačiusi! man tavo žodžiai taip brangūs, tokie malonūs!

— Mano mažyti, ką gi aš tau papasakosiu? Laisvė yra taip didelis ir gilus žodis, jis apima viską, jo išpasakoti negalima. Reikia pačiam laisvai pagyventi, pakvėpuoti laisvės oru, kad žinoti suprasti, ką šis žodis reiškia. Aš tau galiu tik tai pasakyti, kad ten ir saulutė kitaip šviečia, ir paukšteliai kitokią giesmę gieda, ir žmonelių šypsena kitokia. Nerasi ten vargo ašarų, ten Kryžius ir Golgota svetimi.

— O snieguole, kaip ten gerai! Ir ko tu iš ten pabėgai? Ar tau jau nusibodo? Ar tu ko geresnio ieškai, ar rasi?

— Ar gi berasi ką geresnio už laisvą tėvynę, ar gali būti laimė nuobodi? Jei iškeliavau, tai tik meilės vedina. Šių švenčių proga aš norėjau jus, mylimieji broliukai, paguosti, palinkėti: jums šviesesnių dienelių, pasakyti, kad mes su jumis, sustiprinti jūsų jaunų širdžių pasiryžimus, paskatinti, juos vykinant priduoti jėgų.

— Ir ką tu pamatei, snieguole?

— O daug, daug aš mačiau. Pažinau, kas tat yra būti vergu, supratau, žmonių nepalenkiamus norus prie visa to, kas laisva. Tik dabar man aišku, kodėl taip sunku deit to k... Kodėl žmonės dėl laisvės ir gyvasties nesigali, drąsiai ją tėvynės aukure aukoja. Niekai šiojai žuvusių, svarbu tūkstantčiai išvaduoti, svarbu laimėjimas.

— Ar nuo senai tu taip keliauji?

— Nežinau. Aš vykstu greitai, esu prie to taip užsiėmusi, kad laiko nepastebiu.

— Ir niekur neteko užtrukti savo kelionėj?

— Kaip gi neteks. Aplankiau juk Vytauto lopšį — Trakus, pasimeldžiau Vilniuj prie jo kapo už jo didžiąją sielą, pasisėmiau jo šventovėj naujų jėgų, įkvėpimo. Ten aš užtrukau.

— O ką tu toliau darysi?

— Rytų vėjų nešina grįšiu, iš kur atėjusi, kad pasakyti, ką mačiau, girdėjau, kad nunešti jiems jūsų skausmus ir atdūsius, išpasakoti, ką jūs kenčiat, kuo vargstat.

— Geroji snieguole, tai tu grįši namo?

— Taip, taip, mano mažuti.

— Kaip puiku. Pasakyk saviesiems, kad mūsų žvilgsniai kiekvienu kartą krypta į vakarų šalį, iš kur mes laukiame naujos saulės užtekant, pasakyk kad mes belaukdami pražiūrime akis.

— Gana, jau žinau! žinau, ko jūs norit. O dabar skrisiu aš kitų tavo brolių sveikinti, jų dar taip daug, o laiko visiškai mažai... Gerų Švenčių... Sudieu...

Švilpterėjęs vėjas pagavo įdomiąją snieguolę, pakėlė aukštyn ir nunešė likusiųjų šiaudinių pastogių lanke, kur laisvės ištroškę mažiukai gyveno.

Bėris, įvažiuavęs į kiemą, nukreipė Petrelio domesį kur kitur.

“V. R.”

Polia Valtis.

MOČIUTĖ AUDŽIA

Pilka padangė, tamsiom giruzėm, per lygumas žalias artinosi aušra. Ji žengia iš lėto apsidairydama visur, visiems nusišypsodama.

Žengdama per lygumas ji priėjo mažą pirkutę. Sustojo. Pro aprūkusį langelį pažvelgė į vidų. Sustingo šypsena ant rausvo veido, tamsumas užslinko ant šviesių akių.

Žiūrėjo. Ilgai žiūrėjo aušra į mažos pirkutės vidų.

Ant nelygių, šiaudais nuklotų lentų, kurios visos kartu vadinosi lova, sėdėjo vidutinio amžiaus moteris. Sėdėjo lovos galūkoj, vienu pečiu atsirėmusi į juodais plyšiais išvagotą molinę krosnį. Murzina skarelė galvą apsirišusi, gyslotas rankas šunėrusi ant kelių, sėdėjo klaičiai žiūrėdama į juodą drėgną aslą.

Aušra pamačius šitą vaizdą jau norėjo atsitolint. Bet toj pačioj lovoj pasienyj ji sutiko kažką, dėl ko turėjo ilgiau apsistoti. Devynerių metų dukrelė atmerkė akis ir nukreipė savo žvilgsnį į motiną.

Tos akys! Nebuvo jos nei mėlynos, nei juodos, nei rudos. Tai buvo bespalvės akys, arba geriau su tiek spalvuotų atspindžių, kad net spalvos priskirt joms nemokėtum. Jose matėsi žalsva pilkom ūkanom pridengta jūra, mėlynas ežeras, gelsvas ruduo.

Ilgai žiūrėjo mergytė į suvargusią motiną. Kas dėjosios jos širdelėj, kokios mintys galvelėj pynėsi, kas apsakys?

— Močiute, močiute!

Jei Adelė galėtų jai darbu padėti, jei galėtų jos rūpesčius sumažint. Bet jos tokios plonos, tokios mažos rankos. O mamytė sako, kad per daug mažytės veidelis baltas, per daug mėlynai paakiai.

Del to močiutė taip rūpinasi, del to taip sunkiai dirba. Adelė visas jos džiaugsmas, visas turtas.

Kad tik dukrelė būtų sveika, kad būtų jai gera, kad būtų laiminga. Močiutė apie tai nuo ryto iki vakaro galvoja. Ir meldžiasi ji beveik visada už savo dukrelę. Prašo Dievulio jai sveikatos, gero gyvenimo.

Močiutė verpia, audžia, daržus kaimynėms ravi ir vis galvoja apie savo Adelę.

* * *

Bėgo metai. Adelė užaugo. Išmoko siūti. Ji nušveitė juodas pirkutės sienas, nušluostė aprūkusį langelį, lovą trinyčiais aptiesė. Net kiemelį nušlavė, darželį prisodino rūtų, gelsvų smėlių nubarstė takelius.

Močiutės kiek nulinko pečiai ir be reikalo pradėdavo ašaroti akys. Ji dabar verpdavo dar daugiau ir dar daugiau ausdavo. Ne tik svetimiems, uždarbiau-

dama, bet ir sau, Adelei kraitį krovė. Gerą kraitį. Turėjo kiek susitaupius, todėl galėjo nusipirkti visko, kas reikalinga: ir bovėnos, ir šilkavilnių.

Tukseno ir tukseno jos stumdomi muštuvai.

Kiek daug močiutė audeklų išaudė! Visus surinkus nutiestum tolimiausią kelią, visus Adelės takelius jais nuklotum... Juk visos parapijos turtingesnės ūkininkės turėjo savo dukterims Girienės austo kraičio.

Tūkstančiais kartų močiutė ištiesdavo ir vėl sulenkėdavo rankas muštuvais primušdama siūlus, tūkstančiais kartų ji mindavo pakoją darydama žiotis. Kiekvienam ploniausiam siūliukui reikia žiočių, reikia jį ir primušti. O kiek tų siūliukų ji yra įgaudus!

Adelė siūdavo. Dirbdavo nuo ryto iki vakaro, kiek tik turėdavo darbo. Bet visos apielinkės mergaitės taip neturi pinigų, kad už savo darbą Adelė gaudavo labai menką atlyginimą, kad tik daugiau, kad nors kiek daugiau uždirbtų.

Ir visada, ar tyliai sėdėdama, ar sukdamą užiančią mašiną visada girdėdavo močiutės staklių tauškėjimą. Net naktį, iš juodų kampų girdėdavo duslų beldimą ir visur matės: močiutė audžia.

Žino Adelė, kad močiutė niekad nenustos ją rūpintis, taisyti jai brangų kraitį, darbe pavaduot. Taip vargs ir vargs senoji visą amžių.

Nuo tų minčių Adelės dar daugiau pabalo veidas, dar tamsesni paakiai pasidarė, ir vis liūdnesnės iš po tamsių blakstienų žiūrėjo akys. Žavios, didelės akys, su daug spalvuotų atspindžių.

* * *

Rudens šventvakaris. Temsta. Lauke lynoja. Adelė vis negrįžta iš bažnyčios. Išėidama sakė būsiąs pavasarininkų susirinkimas. Matyt, užtruko.

Močiutė jau gulėjo, kad Adelė įėjo į tamsią gričių uždegė rūkstančią lempelę ir nuvargus atsisėdo gale stalo. Už sienų, pro sąsparas švilpdavo vėjas, į stiklus tyliai beldėsi rudens lietaus lašai.

Močiutė pakėlė galvą, parėmė ant rankų ir tylėdama ilgai žiūrėjo į savo dukrelę.

— Kas jai — mano brangiausia turtui, — rūpinosi senoji.

Adelė sėdėjo atsirėmusi stalo kampą. Nuvargus, išbalus, juodi paakiai. Vakarienė stovėjo nepaliesta.

Grįžtelėjo į motiną, sutiko jų akys.

— Tu labai pavargus?

— Nelabai.

— Kelintas kartas tu vėlokai grįžti iš miesto. Ką ten darai?

— Mamyt, aš taip sau... Reikalų turėjau...

Kaž kaip drebantį balsą nutrūko, o akyse sužibėjo ašaros.

— Reikalų? Kokių? — nerimastavo motina.

— Mamyt!... — jau raudančiu balsu sušuko Adelė ir pribėgo prie lovos.

— Mamyte! Čia taip sunku gyventi, tu taip vargsti... — ir pabučiavo motinai šiurkščią, gysluotą ranką.

Du žvilgą, iki širdies gilybių degina lašai nusirito senutės ranka.

— Kas tau, vaikeli? Kas atsitiko? Ar tai tik šiandien tu mane matai nuvargusią...

— Nieko, mamyt, nieko.

— Nusiramink, vaikuti. Tu pati per daug nusikamavus.

Tai ne tas. — Pakėlė galvą, ašarotos akys žiūrėjo tiesiai į motiną.

— Žinai, mamyt? Aš manau, kad kada nors mudvi galėsime geriau gyventi. Gal būt ne po ilgo.

— Kam tokios kalbos, vaike. Kaip Dievas duos, taip gyvensim. Juk stengiamės.

— Dievas, matyt, myli tamstą ir tamstos dukterį. Žinai, mamyt, aš gal būt greit būsiu turtingiausia šioj apylinkėj gyventoją. Man peršasi Juozas Dainonis. Mamyte!

— Ką? Dainonis? Netikėk, vaikeli. Žmonės visai apie jį kalba.

— Juk tamsta žinai mane, mamyt. Aš nėsu kokia nerimta mergaitė. Aš nieko netikėjau, nors jis jau senai stengiasi mane sutikti, prakalbinti. Bet šiandien?... Man atrodo, kad aš būsiu jo.

— Saugok, Dieve! Kaip gi aš leisiu tave į tokį ūkį. Šimtas margų žemės. O koks derlius jų laukuos! Kiek ten darbų, kiek rūpesčių, kiek šeimynos. Ir jo motina, tikriausia, nenorės tavęs. Jai reikia turtingos marčios.

— Jis vienturtis sūnus. Motina nusileis jam. Ak, mamyt! Nežinai, kaip jis myli mane. Ir tik šiandien tai sužinojau! Jis priėjo prie manęs einant iš susirinkimo. Pasisiūlė pavėžyti. Susėdom. Supasi lingės. O arklys koks gražus! Juozas visą kelią laiko ištempęs vadeles. Vaziuojam palengva. Juozas vis kalba, kad labai mane myli, kad turėsiu būti jo. Žadėjo greitai atvažiuoti su tavim pasikalbėti.

Kaip aš čia viena paliksiu? Aš numirsiu iš rūpesčių ir pasiilgimo. Ne, šito, vaikeli, tai jau nedaryk. Jie tokie turtingi, dėdė kunigas. Nei pas jus nueiti galėsiu, nei pagyventi.

— Pagyventi gal ir negalėsi. Mat, jo motina. Bet matysimės dažnai. Juk aš tamstą taip myliu. Mes dažnai čia lankysimės.

* * *

Baltos, baltos rankos šilkinį rūbą meiliai glostė. Ilgai glostė. Ilgai juo gērėjos gražios akys.

Tą rūbą glostė ir kaulėti, sulinkę, grubūs pirštai. Bet jie baimingai virpėjo. Jie tie, kieti, stori pirštai, pratę prie naminių audinių. Švelnus šilkas ne tik neapčiuopiamai lengvas jiems atrodė, bet ir nemielas. Juo aprens Adelę tada, kai toji visiškai atsisakė nuo savo močiutės.

Ir tai įvyks už dviejų savaitių.

Šiandien parapijos klebonas, baigęs sakyti pamokslą, atsivertė nedidelę knygutę ir aukštai sakykloj, stovėdamas ant visos bažnyčios pasakė:

— Eina moterystėn Juozas Dainonis, jaunikaitis iš Pakaušių kaimo su Adele Giraitė, mergele iš Margių vienk. Abu tos pačios parapijos.

Taip perskaitė užsakus klebonas.

Dar dvi savaitės ir Adelė bus Dainonienė — turtingiausia parapijos ūkininkė. Tik dvi savaitės! Ir dukrelė baltu šilko rūbu aprėdęs išveš nuo močiutės.

Pačiupinėjo močiutė suknelę, pavartė ir su skausmingu veidu padėjo į šalį. Nuo to šilko rūbo palytėjimo tik negera, negera jai daros. Kažkas lyg su kūju užgavo krūtinę. Tik silpna, sunku. Senoji turėjo nesveiką širdį.

— Nenešk, pasidėk, dukrelę, — sako močiutė atiduodama šilkinį rūbą.

Adelė paėmė atsargiai ir dziūgaudama išnešė į kamarėlę.

Rytą, atėjus į grįčią močiutė dar rado gulinčią.

— Gal sergi?

— Kiek negera. Dar pagulėsiu, kol parengsi pusryčius. Vėliau kelsiuos. Juk reikia pabaigt austi tas miliukas. Tik dvi savaitės, o dar septynios sienos yra.

Močiutė mato, kaip dukrelės baltos rankos kiloja nuo trikojo puodus su barščiais, su šiltu vandeniu, kaip ilgai svajingai žiūri akys į gestančias žarijas. Gal būt tenai jos mato savo mylimojo veidą.

Žiūri močiutė ir mintyse lepinamai kartoja: mano dukrelė, mano brangiausias turtas.

O krūtinėj vis daužosi sujaudinta širdis. Kiekvienas Adelės pasirodymas ją dar daugiau jaudina.

Močiutė visą dieną nesikėlė.

— Eik, dukrele, miegot, tik lemputę įtraukus palik degančią.

— Tamsta sergi, vienos nepaliksiu. Aš čia pat kur nors pasitaisysiu.

— Ne, ne, vaikeli. Man jau visiškai gerai. Ir širdis nė kiek nebemuša. Eik miegot.

— Labanakt!

— Labanakt...

Kada Adelė atsigulė, tamsoj kampe, ji mato vaizdą: močiutė audžia. Tokia maloni, tokia gera.

— Ne, ne. Tik taip pasirodė.

Adelė užsiklojo galvą ir migdosi.

Kaž kas subeldė galvą. Tartum močiutės traumai muštuvai. Ir dar kartą ir dar.

— Nejaugi? Nejaugi močiutė vidūnaktį galėtų austi.

Adelė pakėlė galvą ir klausosi. Tamsu, tylu.

Vėl atsigulė. Bet vis nerami. Juk ji iš tikrųjų girdėjo staklių beldimą, ir nemiegodama. Iš tikrųjų močiutė audė. Tik dabar veltui ji klausės, nors mažiausio triukšmo. Tylu, tylu.

— Vis tiek neužmigsiu, — tarė ji sau.

Atsikėlė, susivyniojo į paklodę ir išėjo į priemenę. Pro grįčios durų plyšius matėsi šviesa. Juk pati Adelė paliko degančią lemputę.

Pasiklausė sustojus — tylu.

Iš lengvo pravėrė duris.

O, Dieve! Močiutė užsigulus ant muštuvų, praskyrusi nytis, matyt, riša siūlą.

— Mamyt! Na, ką čia vidūnaktį austi prasimanei?

Močiutė nė negrįštelėjo. Vis užsigulusi ant muštuvų ieško nutrūkusio siūlo.

— Aš tamstai pašviesiu. Mamyt! — Ir pajudino jos ranką.

— Mama! — Šiurpulingai sukliko Adelė. Iškrito iš rankų maža lemputė.

Ji palietė dar šiltą, bet jau stingstantį lavoną.

—“D.”

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

BROOKLYN, N. Y.

41-ma Vytauto Kuopa.

“PRETZELIŲ” ŠOKIAI PAVYKO.

Š. m. gegužės mėn. 2 d. Lietuvos Vyčių 41-ma Vytauto kuopa surengė didelius šokius, kurie pavyko visapusiškai gerai.

Nors oras pasitaikė tą dieną ir negražus, bet jaunimo buvo salė kimšte prikimšta. Salė buvo gražiai išpuošta ir pretzelių visur prikabinėta, kas sudarė jaukią atmosferą. Vėliaus šokiai buvo pamarginta su baliūnais.

Pažymėtina, kad Brooklyn'o Vyčiai vis daugiau ir daugiau įsigyja draugų su savo puikiais parengimais.

Varduvių Vakariene.

Pagerbimui kun. Pijaus Lekešiaus Apsireiškimo Pan. Šv. Parapijos draugijos surengė jam gegužės mėn. 5-tą dieną puikią varduvių vakariene.

Kadangi kun. P. Lekešius yra irgi ir 41-mos Vytautos kuopos vienas iš dvasios vadų, tai vyčiai irgi nemažai prisidėjo prie šio parengimo.

Visi svečiai buvo puikiai aptarnauti 41-mos kuopos vyčių merginų, be jų matėsi vyčių ir svečių tarpe. Vakariene visapusiškai gerai pavyko.

Vakaro vedėju buvo kun. Aleksionas, 41-mos kuopos dvasios ir sporto vadas, ką jis sugebėjo padaryti labai puikiai.

Visos draugijos įteikė širdingų linkėjimų ir dovanų. Mokyklos mergaičių choras, vadovaujant muz. A. Z. Visminui padainavo.

Kun. P. Lekešius dėkavojo visiems už dovanas, už parengimą vakariene, ir svečiams už taip gausų atsilankymą. Atsilankiusieji skirstėsi į namus su pasitenkinimu ir linkėdami gerb. Pijui ilgiausių metų.

Rengiasi prie Sporto šventės.

Pastaruoju laiku 41-mos Vytauto kuopos vyčiai stropiai rengiasi prie sporto šventės, kuri įvyks birželio 7 d. Wavinauco Park'e, Russell, N. J. J. A. Mažeikai vadovaujant, didelis būrys vaikinų ir merginų, kas pirmadienis, trečiadienis, ketvirtadienis ir penktadienis apie 9:30 val. vak. turi bėgimo ir kitas lauko praktikas.

Tenisas.

41-ma Vytauto kuopa paskutiniu laiku įsigėdė žaisti tenisą. Taigi kuopos sporto vedėjas kun. J. Aleksionas išgavo leidimą vartoti miesto teniso aikštės veltui, ir dabar visi 41-mos kuopos nariai grupuojasi į grupes ir eis lošti tenisą. Kitose sporto šakose darbas irgi eina visu smarkumu.

Pabaudą už Nesilankymą į Susirinkimus.

Lietuvos Vyčių 41-ma kuopa gegužės 11 d. per savo mėnesinį susirinkimą nutarė, kad nuo šio laiko, nariai kurie neatsilankys tris kartus iš eilės į mėnesinį susirinkimą bus baudžiami po pusę dolerio.

“Motinų” Vakariene.

Gegužės mėn. 14 dieną Lietuvos Vyčių 41-ma Vytauto kuopa savo motinoms pagerbti surengė puikią vakariene, kuri puikiai pavyko.

Nors tą dieną oras kaip ir tyčia pasitaikė negražus, ir tas sutrukdė atsilankyti tėvams.

Vakariene vedėju buvo 41-mos kuopos ir apskrities dvasios vadas kun. J. Aleksionas. Vakariene prasidėjo su maršu, kurį griežė V. Kivyto orkestras.

Kadangi svarbioms priežastims susidėjus pirm. A. Z. Visminas negalėjo vakariene dalyvauti, tai vakariene atidarė vice-pirmininkas A. B. Amaitis.

Kalbėjo sekanti asmenys: klebonas, kun. C. E. Paulonis, kun. P. Lekešius, A. Amaitis, A. J. Mažeika, A. Grigalis, kun. J. Kalkūnas, O. Stagniūnienė, p. Kivytienė, p. Aamaitienė, J. Unguraitis, p. Bogučiuonas, p. Prizgintienė. Visų kalbos buvo maloniai su plojimais priimtos.

Įdomiausią kalbą, ypatingai vyčiams pasakė kun. J. Balkūnas, kuris pranešė, tarpe ko kito, kad Karalienės Angelų parapijoje, Brooklyn'e yra jau tverinama nauja Vyčių kuopa, ir jis pranešė, kad ir (kitur) Švento Jurgio parapijoje apie tai yra jau rimtai galvojama.

Vakariene laiku ir po vakariene buvo griežiama su orkestru. Po vakariene stalai buvo išnešta ir buvo šokama lietuviški ir angliški šokiai.

Visi dalyvavusieji, kaip vakariene laiku taip ir po vakarienei buvo visu kuo puikiausiai patenkinti.

Su šiuo parengimu Brooklyniečiai dar daugiau pritarimo įsigijo savo tėvuose ir motinose, kuriuos kaip reikiant pagerbė.

Vakaruškos.

Kadangi nuo vakariene daug valgių atliko, tai 41-ma kuopa nutarė sekmadienį gegužės 17 d. padaryti vakaruškas.

Čia buvo gauta armonikos griežėjas ir su radio pamarginimais Brooklyniečiai užė, šoko ir dainavo iki 11 valandai vakaro.

Manoma tą įvesti, kas šeštadienį, kas būtų labai patartina.

Kėlimas į Laipsnius.

Pirmadienį gegužės mėn. 18 d. buvo pranešta, kad sekanti asmens buvo pakelti į pirmą laipsnį:

Kun. P. Lekešius, Jonas Kavalukas ir Kazys Kuzmickas.

Iš pirmo laipsnio į antrą buvo pakelta sekanti asmens:

Kun. J. Aleksionas, Antanas B. Amaitis, Antanas Grigalis, Antanas J. Mažeika ir Antanas Z. Visminas.

Merginų į laipsnius nebuvo pakelta dėl svarbių priežasčių. Tas bus padaryta trumpoje ateityje. Taipogi buvo pranešta, kad neužilgo bus nariai keliami į trečią laipsnį iš antrojo, taip kad visi laipsniai būtų pripildyta.

— A. J. M.

BAYONNE, N. J.

Council 67.

MOTHER'S DAY.

“Mother's day; many fond recollections, happy hours, and sorrowful dramas the word mother brings to mind”, seems to echoe and reechoe through our memories. The word itself seems to sound soft, pleasant, and soothing, it seems to react to the thing it simblifies. Countless eyes were blurred by tears and countless hearts were filled with pain at thought of

how ungrateful they had been to their mothers. We all remember the many things she did for us, little favors we took for granted were our privileges. We can't forget how happy she felt when we were happy, how sad she felt when we were unhappy. She starved herself so that we could eat and was joyful that she could make the sacrifice for us. Work was a pleasure to her when she knew she was doing it for her children. She worked her fingers to the bone in order that we may have the best of everything. When we were sick the pain she endured watching us suffer, was by far greater than that which racked our own tortured bodies. We all know that our mothers' live with but one purpose in mind, to make life easier for her children. So let us not forget that life without mother is like night without hope of dawn. Your mother and my mother are the most sacred things on earth, cherish her if she is living, pray for her soul if she is dead.

Now that I have finished toying with your emotions, I shall begin playing with your reason, as it is the avowed purpose of the Bayonne Vytis to put chapter 67 on the intellectual map. If we can't do this, any map will do. You may be shocked at my audacity, but as this is only the second article the Bayonne Council has ever sent in, I think we deserve a little space.

Mother's day will always be a memorable one in the history of our organization. The mothers of the members were invited as guests of honor to the second communion breakfast which the club has thus far sponsored. All the members received Holy Communion at high mass and immediately following the termination of the services, marched with their mothers to the church hall which had been beautifully decorated for the occasion. I was immensely pleased with the conduct of the males who waited until every last one of the weaker sex had been seated before commencing their famous hundred yard dash for seats, thus living up to their established reputation of being the most gentlemanly of all Lithuanian gentlemen.

Our spiritual advisor, Father Petraitis, said a prayer before we commenced to eat. We didn't have music with our breakfast, as soup was not served, but the fellows were so hungry, their knives put nicks in their plates. (Yes, we do use knives and forks in Bayonne). The only reason the dishwashers were not out of a job was because of the fact there was plenty of food. After breakfast, (it was 2:00 o'clock, how do you figure out these meals, do you call it breakfast because you eat at 8:00 o'clock in the morning, or because it's your first meal of the day?) Father Petraitis delivered a touching sermon dealing with the debt of gratitude we owe our mothers.

Following the sermon, the toastmaster, Charles Pulowski, called on the following speakers: Tony Miskewich, president of our chapter, Tony Mack, president of the New York Jersey district, Mr. Siraka our organist and the following mothers: Mrs. Sedvydis, Mrs. Keiver and Mrs. Bray.

In the evening, a dance was held, the music being furnished by Vitaphone Corporation. Ltd. Everybody had a good time; even me. Oda flowed as freely as beer does in Chicago. I'm awful sorry, but I don't feel very much like writing today, so au revoir until next month.

Yours Truly, Six Pals
Eddy, Franky Johnnie, Jimmy, Petey, Bruno

SO. BOSTON, MASS.

17-ta Algirdo Kuopa.

TINKAMAI PAGERBĖ MOTINAS.

Jau nuo seno laiko, pas mus yra įsigyvenęs paprotis tinkamai pagerbti motinas. Tad ir šįmet gegužės mėn. 10 d. Lietuvos Vyčių 17-ta Algirdo kuopa apvaikščiojo motinų dieną.

9:30 val. ryto vyčiai susirikiavę ir prisisegę atitinkamas gėles maršavo į bažnyčią, kur prie gražiai papuoštų altorių gerb. Norwood'o parapijos klebonas kun. K. Urbanavičius atnašavo Šventas Mišias ir pasakė vyčiams tai dienai pritaikintą pamokslą.

Lietuvos Vyčių 17-ta Algirdo kuopa yra neapsakomai dėkinga gerb. kun. Urbanavičiui, už tą dvasinę puotą.

"Sudrumstoji Ramybė".

7:00 valandą vakare kuopos teatro mėgėjai surengė vieną iš puikiausių dramų parašyta žymaus rašytojo-poeto p. Petro Vaičiūno po vardu "Sudrumstoji Ramybė" keturių veiksmų drama.

Gerb. Autorius už parašymą šios dramos gavo pirmą premiją iš S. R. K. Blaivybės Draugijos Kaune, 1924 metais.

Todel ir mūsų kuopa turėjo sau už garbę, kad gavo progą perstatyti šį veikalą. Tik gaila, kad pasitaikė labai blogas oras. Žmonių buvo nemažai, bet galėjo būti kur kas daugiau.

Lygiai septyniomis, kuopos pirmininkas A. P. Neviera atidarė vakarą ir pakviečia gerb. kleb. P. A. Vismauską pasakyti įžanginę kalbą. Vakaro vedėju buvo Stud. J. B. Laučka. Prieš teatrą ir per pertraukas griežė suorganizuota lietuvių vaikų muzikų orkestra po vadovyste p-lės O. Zaikiutės. Orkestra savo užduotį atliko kuopuikiausiai ir visus dalyvius užimponavo. Be to per pertraukas padainavo p-lė Antanėliūtė ir pašoko p-lė M. Ambroziunaitė, nors šios panelės dar yra visai jaunos, bet turi užtektinai gabumų ir savo užduotį atliko kuo puikiausiai.

Drama "Sudrumstoji Ramybė" vaidino šie kuopos nariai: Saulėnas Architektas — A. P. Neviera; Klebonas Saulėno dėdė — F. Averka; Saulėnienė, Saulėno žmona — p-lė E. Meškauskaitė; Tvirbutas muzikas — D. Averka; Karutis policijos vadas — S. Griganavičius; Karutienė jo žmona — p-lė P. Zaletskiūtė; Marytė tolina klebono giminaitė — p-lė G. Zavytė; Bannaitis Statybos Technikas — K. J. Ambrozas Jr.; Senasis Tvirbutas muziko tėvas — A. Pumputis; Jaunas ūkininkas — P. Jakimavičius; Senas ūkininkas — V. Tamoliūnas; Šnibžda — p-lė J. Matuliauskaitė.

Visi vaidintojai savo užduotis gerai atliko ir pasirodė gana artistišškai.

Aš patarčiau, kad šis veikalas būtų pakartotas antru kartu, nes daugelis neturėjo progos pamatyti. O veikalas ištikrųjų vertas kiekvienam pamatyti.

Daugiau tokių veikalų.

— Pelėda.

PATERSON, N. J.

61 kuopa.

Mažai žinių matos iš mūsų apielinkės. Rodos, kad pas mus nieko ir neveikiama. Veikiama gana daug, visi užsiėmę darbais, tai nēr kada nei rašyti. Vyčių kuopa praeitais metais buvo pradėjusi silpnėti, bet su naujais metais tarytum, kaip iš miegų pabudusi,

ēmėsi darbo. Per kelis susirinkimus prisirašė 30 naujų narių, užsimokėjo užsilikusius mokesčius Centre ir dabar kas susirinkimą vis prirašo po kelis naujus narius. Jau dabar turi pilnai užsimokėjusių narių virš šešiasdešimts; tikimasi šiais metais pasiekti 100 narių. Valio Vyčiai! dirbkit, visi rems jus.

Po Velykų turėjome balių parapijos naudai, kuris davė gražaus pelno. Už kelių savaitių turėjome kitą balių sporto įrankių įsigijimui. Taipgi gerai pasisekė. Gegužės mėn. antrą sekmadienį turėjome "May Ride". Po pirmų Mišių atvažiavo didžiulis trokas, ir keli karai, su kuriais apie 0 narių nuvažiavo į Bear Mountain, kur maloniai praleido laiką.

Sportas

Sportas ir gerai gyvuoja. Su dideliu smarkumu rengiamasi prie Apskričio Sporto Šventės, kuri įvyks birželio mėn. 7 d. Elizabeth, N. J. Šį metą pirmą kartą mūsų kuopa dalyvaus formaliai, todėl žada gerai pasirodyti.

Baseball'o komanda taipgi rengiasi ir laukia kada komisija praneš lygos tvarką ir su kokia komanda pirmiausia reiks susitikti. Baseball'ui vadovauja Antanas Varaškevičius, kuriam daug papeda J. Janušaitis ir Denny Osippauskas (Osip).

Bendrai imant kuopa smarkiai auga. Nors visi nariai jauni, daugumas yra High School mokiniai, keletas kolegijos, bet visi rimtai svarsto organizacijos reikalus.

Kas antrą savaitę mūsų kuopa laiko debatus. Praeitą kartą diskutavo J. Spranaitis Jr., J. Janušaitis, W. Waraskey ir Jurgis Jasulaitis. Tema buvo: "Ar sportas reikalingas Vyčiams". Už sportą kalbėjo J. Spranaitis Jr. ir J. Janušaitis; prieš V. Varaškevičius ir Jurgis Jasulaitis. Abi pusi argumentavo labai rimtai, bet Jasulaičio kelių pirmų konstitucijos paragrafų paaiškinimas sukėlė daug žingeidumo, nes daug narių dar nebuvo matę konstitucijos.

Teisėjų sprendimas buvo pirmųjų naudai.

Sekanti debatai įvyks gegužės 28 d. 8:00 val. Kalbėtojais bus R. A. Marcinkevičiūtė, M. Marčiuliu-tė, J. Dutkus ir J. Spranaitis.

Reikia nepamiršti, kad kun. P. Karalius ypatingai ragina visus jaunuolius-les prisirašyti prie Vyčių ir nuolatos padeda visokiais patarimais.

— Vytis.

THIS AND THAT — HEARD AND SEEN

By Agatonas.

BLUSHING BRIDE.

They tell of the Blushing bride
Who to the altar goes,
Down the aisles of the church
Between the friend-liffed rows;
There's Billy whom she motored with,
And Bob with whom she swam;
There's Jack—she used to golf with him
And Steve who called her "lamb",
There's Ted, the football man she owned,
And Don of tennis days;
There's Herbert, too, and blond Eugene
They took her to the plays.
And there is Harry, high school beau,
With whom she used to mush,
No wonder she's a blushing bride,
Ye Gods! She ought to blush!

OH YES, HE KNEW

Praud Mamma—"Spell 'cat' for your auntie, Dear,"

Three-Year Old — "C-a-."

P. M. — "Yes, yes, darling, c-a-' and what does daddy like to drink when he comes home from the office?"

T. Y. O. — "Oh-I know! C-A-GIN!"

COMMON INTEREST.

Emp. "I should like to go to my mother-in-law's funeral this afternoon, sir,"

"So should I," replied the boss as he turned to his desk.

TO LATE.

"Good Heavens! Who gave you that black eye?"

"A bridegroom for kissing the bride after the ceremony."

"But surely he did not object to that ancient custom?"

"No—but it was two years after the ceremony."

TRAVELERS NOTE.

His Letter Read—"I am enjoying Florence immensely."

His Wife Replied—"You can stay in Europe. I'm having a good time with Oscar."

FINDING FAULTS

By Nina Willis Walter

Some folks seems to have a notion
That to point out the mistakes
Of a friend or an acquaintance
For their own advancement makes.
They should know that those who hear it
Are by heart and nature used
To feel sympathy and kindness
For the one who's been abused.
It most hurts the one who makes it
His affair to criticize,
For his character he weakens,
And his worth in others' eyes.
We should each commend the good
points—
There are many we can see —
And ignore what does not please us,
If we'd truly helpful be.

KUN. J. V. MILIAUSKAS PASKIRTAS MASIGNORU.

Gegužės mėn. 3 d., š. m., Švento Juozapo bažnyčioje, Duryea, Pa., įvyko iškilmingos įvilktuvės kun. J. V. Miliausko, kurį J. M. vyskupas O'Reilly pakėlė monsignoru. Naujas monsignoras yra augęs Forest City, Pa., ir lankęs Šv. Bonaventure kolegiją, New York. Dabar klebonauja Šv. Juozapo parapijoje, Duryea, Pa.

Ilgiausių metų Viešpaties vynyne!

— Adomo Sūngs.

SPORTS

HARRISON — KEARNEY, N. J.

Harrison and Kearny District Baseball Champions outclassed Jersey City K. of L. 14-0 in the opening game of N. Y. and N. J. District baseball league.

Walter Mastauskas the speed ball king gave Jersey only 4 hits and Kerdock is the only man who reached second base striking out 14 batters. Walter had the game in his hand and was never in danger.

Johnny Landers, right fielder of Kearny team, led the attack for the winners with 3 hits. Lefty Klemans, better known as Babe Ruth, hit a home run with no one on base. Manager Johnny Oniedas is expecting to win 1931 Baseball championship for Harrison and Kearny. The way the team is playing they are strong enough to play New York Yankees.

Harrison and Kearny K. of L.

	R	H	E
J. Oniedas, ss.	3	2	0
I. Barsauskas c.	3	2	0
Hocks 1b.	2	1	1
Klemens cf.	2	3	0
R. Oniedas, 2b.	1	1	1
Augustinitas, 3b.	0	1	0
Lander, rf.	3	3	0
Morozis, lf.	1	0	0
Maskauskas, p.	0	1	0
King	0	0	0
Totals.....	14	14	2

Jersey City K. of L.

	R	H	E
Richards, 1b.	0	0	0
Mason, c.	0	0	0
Ketvetas, ss.	0	1	0
Kerdock, 3b.	0	1	2
Zabatkas, cf.	0	1	0
Samuels, lf.	0	0	0
Cheeken, rf.	0	0	2
Matolis, rf.	0	0	0
Yonitis, 2b.	0	0	0
Kappel p.	0	0	0
Totals.....	0	3	4

HARTFORD, CONN.

Lodge 6.

Upon May 2, 1931, the final inter lodge bowling matches between Hartford and Waterbury took place. The result being the clinching of the State K. of L. bowling championships for Waterbury in both of the sexes. The Hartford boys missed tying their match by a mere eight pins, while the girls also lost by a small margin. After the matches food was served in the Hartford clubrooms. Then the entire congregation adjourned to the State K of L dance where a delightful evening was enjoyed by all.

Tuesday May fifth, after church services (forty hours devotion), a group of about twenty members journeyed to New Britain, Conn. to attend a bridge social

held under the auspices of St. Andrews Club of that city. This was our first contact with this newly formed club, the members of which are of the younger set. If this party is to be accepted as a criterion. Our future relationship with St. Andrew's Club is bound to be one of mutual benefit.

Saturday May 16th, brought us the banner of the current year. Namely our annual banquet which was of unusual importance due to the fact that we were honoring our girls' and men's basketball teams, both of whom culminated successful seasons by winning city championships. The speakers of the evening in their order of introduction were as follows: Mr. William V. Shages, Pres. of Hartford K. of L.; Father Gradeck, Toastmaster; Mr. Leo C. Mazotas, Pres. of The State K. of L.; Mr. Alfred Politis, Attorney; Mr. Dillon, Supvr. of The Hartford Park Dept. Mr. McGinley, Sports' Editor of the Hartford Times; Mr. William Savitt, prominent local jewelry merchant; Eva Alanskas, mgr. of the girls' team, and Rev. J. J. Ambot, Pastor of The Holy Trinity aPrish. Mr. Shages presented the girls with gold basketballs while Mr. Savitt donated trophies to both teams. He also donated two door prizes. Eva Alanskas, acting for the girls presented Coach Anthony E. Mazotas and his assistant John J. Malin with gifts in appreciation of their work throughout the season. Enjoyable entertainment was furnished by the diminutive Miss Pugzles, tap dancer; Shimkus sisters, duet; and Miss Anna Kaskas, a contralto whose wonderful voice has often been heard over the radio. Dancing, with syncopation furnished by the Vagabonds, held sway for the latter part of the evening.

And now comes mention of something the girls are waiting quite expectantly to read about. Gowns! Magnificent Gowns! Trimmed in Lace! In Flowers! In all sort of frills and what not! Pink ones, Blue, White ones and so on, taking in all color combinations of the rainbow! Ah! Would that I were a dressmaker or something to that effect, so that I could do justice to the description of these clothes that the girls wore: but alas, imagine a common ordinary male trying to do that. In short, the gowns and the girls were gorgeous.

The poor men, they just wore clothes, that's all, just clothes.

The hall decorated in red, white and blue was a fitting background for this brilliant display of female splendor.

And now folks, hats off to the committee who arranged this wonderful affair. Here they are: Eva Alanskas, Charles Shimkus, and tSanley Ostrich. Give them a hand!

Here is a quotation from Mr. McGinley's account in the Hartford Times.

The Knights of Lithuania championship banquet Saturday night was the most elaborate victory dinner we have ever attended. The fair sex had at least a fifty per cent representation in the turnout of nearly 200 and these royal rooters for the girls' championship team in evening gowns were an attractive note in the program.

Well Mr. McGinley ought to know. He is known to have attended more banquets, than any three or four men in the town and his statement is a real notenote of commendation.

Mr. Savitt remarked that had he know that there were going to be so many pretty girls present, he would have offered a beauty prize also. However its just as well. He would have had to transfer his whole store to the banquet.

The day was fine. Nice sun and everything. They centured out in nice costumes bought special for the occasion, but alas! before they were half through the sun turned into rain, and they returned half drown-ed and wholly disgusted. And there folks you have the real inside story of why Anna Kasavage, Connie Yesmentes, and Pearl Griska gave up golf.

The very latest wise crack at anti-prohibition parties is: — Leo should see us now.

Some people didn't get home from the banquet until late Sunday afternoon. Couldn't find the way perhaps?

Peter Labeskis isn't Peter Labeskis anymore. No, he's Harry Langdon now. Oh Boy, Oh Boy!

Here's something for you. Attention to the follow-ing was brought to my notice:— There seems to be more smoking going on among the girls basketball squad than among the fellows' squad. Figurez-vous!

Johnny Shages' dodge got so hot the other day, it burst into flames. It took all the sand in No. Granby to put it out.

— K. S.

MARGUMYNAI

ČIA TAI KAS KITA.

- Kodel, drauguži, šiandien tu toks piktas?
— Pamanyk: mano žmona šiandien sudaužė
lėkštę!
— Tai argi tokia jau brangi ta šukė būvo?
— Šukė — tai šukė. Bet kad su ta šuke
man teko į galvą.
— O čia tai kas kita...

PATS NEMOKA.

- Ką šiandien tave mokytojas mokė? — klau-sė tėvas parėjusi iš mokyklos sūnų.
— Ką jis mokys, kad pats nieko nežino, nes vis
mūsų klausinėja, — sako jaunasis mokinys.

NEKLAUSĖ.

- Ką tau gydytojas pasakė?
— Aš paklausiau, ar galėsiu gerti detginę — jis
man tai uždraudė.
— O kaip del alaus?
— Numaniau, kad irgi gali neleisti, todėl to nė
neklausiau, — vadinas neuždraudė.

— "M. L."

LENGVA SUŽINOT.

Kartą aukštas valdininkas lankydamas kalėjimą, atrado mažą berniuką ir sako jam: "Tu toks jau-nas, o jau kalėjime sėdį; ką dabar mano apie tave tavo tėvai?"

KALINYS: Tai labai lengvai sužinot, nes jie, antai už sienos sėdi.

IŠ VISŲ PO TRUPUTĮ.

Svečiai bekalbėdami apie mažą berniuką, paste-bėjo, kad jis turįs tikrai motinos akys.

MOTINA: Bet jis turi tėvo nosį.

BERNIUKAS: Ir brolio kelnes.

NEPASIDUOK PYPKORIAMS

Trečios klasės rūkomajame vagone kartą pasida-rė nebepakenčiama, ir viena kaimietė sako savo vyrui:

— Tie ponai savo papirosais taip prirūkė vago-ną, kad negalima ir sėdėt. Neapsileisk ir tu, Petrai: užsidekg savo pypkę su makorkomis — tada tuojau tie ponai atidarys langus.

ATSAKĖ.

- Ką veikia sargybinis, kai vagys sandėlyje?
— klausia būrininkas naujoką.
NAUJOKAS: — Be abejo miega, tamsta, bū-rininke.

IŽEIDŽIA.

- Tėte, tave teta įzeidžia.
— Na, kokiū būdu?
— Vakar ji mane pavadino paršu, o šiandien sa-ko, kad aš labai panašus į tave. — "Am. Liet."

GELŽKELIO STOTY.

Kaimo moterėlė veža savo sūnų mokintis į Vil-niaus gimnaziją. Atvažiavusi gelžkelio stotin, moterė-lė prieina prie kasos ir sako:

— Ponuli, prašau mano sūnui parduoti į Vil-nių vieną bilietą..

Valdininkas tuo tarpu klausia:

- Kurios klasės?
— Pirmos, ponuli, antroj jis bus kitais metais.
— "J. D."

PRAŠMATNUMAS.

Tūla ponia piktai sako tarnui:

— "Jūsų kambary aš radau dvi skrynutes, savo vyro, cigarų"...

— "Labai džiaugiuos, gerb. tamsta. Mes namėn, kad tie cigarai bus pavogti"...

— "R.B."

KEISTOS KELIONIŲ PRIEŽASTYS.

Vienas anglijos milijonierius ištisus metus keliauja iš vienos pasaulio dalies į kitą, kad galėtų valgyti šviežiai raškytų žemuogių. Nežiūrint didžiulių turtų bei valgio pasirinkti galimybės, jam maloniausios ankstybo pavasario žemuogės. Kelionę jis pradeda rugsėjo mėn. iš Kairo (Egipte) Afrikos pakrantėmis per Alžirą į pietinę Ispaniją. Iš čia keliauja į šiaurę per Prancūziją Birželio mėnesio pabaigoj pasiekia Angliją, o rugpiūčio mėnesį pasiekia Škotiją, iš kur rugsėjo mėn. pradžioj vėl keliauja į Kairo — pradėti naujos kelionės.

Kaipo šio milijonieriaus besivejančio pavasarį priešgynybė, kitas bėga nuo rudens. Frederick Macdonald laimingai gyveno Edimburge (Anglijoj) su žmona, dviem sūnumis ir viena dukterim. Po dviejų metų Macdonaldas tapo bevaikiu našliu. Jo žmona nušalo šaltuose Škotijos rudens rūkuose ir po trumpos ligos mirė. Vyresnysis sūnus rudens rūkų (miglų) dėka nuskendo Temzos upėj, antrasis sūnus lapkričio mėnesio rūkuose nuskendo jūroj netoli Falkestono miesto. O duktė mirė Dresdene pensionate nušalusi rudens rūkuose. Nuo šio laiko Macdonaldas tapo nerimstantis keleivis aplink pasaulį. Jis keliauja vis su vasara, nes prisiekė nematyti nė vienos rudens dienos.

Tik žiemą keliauja viena Londono milijonieriaus našlė. Miręs prieš keletą metų milijonierius testamentu paskyrė savo žmonai turtą, duodanti kasmet 20,000 sv. sterlingų (apie 100,000 dolerių) su sąlyga, kad ji kiekvieną žiemą praleistų kitoj Europos šalyj ir čia dalintų neturtingiems didžiųjų miestų gyventojams išmaldas. Šiam tikslui jis paskyrė dar 15,000 sv. sterlingų (apie 74,000 dolerių). Savo testamente jis nusako, kad jis jaunystėj, dažnai be cento kišenėj, keliavo po Europą. Vasarą jis visur galėjo užsidirbti maistui, o nakvynei nėra geresnės vietos, kaip kupeta šieno po atviru dangumi. Žiemą tačiau beveik visose šalyse jam teko badauti, o keletą kartų gailėstingi žmonės jį jau pusiau gyvą nuo šalčio ir bado radę kelyje ir suglobę. Del tos priežasties jis pavadė savo žmonai blogiausiu laiku rūpintis vargstančiais žmonėmis kasmet kitoj šaly.

DE BET TIME STORY HOUR

How do you vas, mine leettle kiddies? Dis ees Isaac Slopovitch speaking frum de radium station Woblo Oh Woblo. Geev a gather round re radiator closer und Uncle Isaac vill tell frum you a bet time stories. Dere vas vunce upon a time a nice lady who leaved in a nice house. Vun day about 12 o'clock; bong, bong, bong, bong... twelve times bong just like dat, peeples frum de neighbors place saw frum her house coming out a fire. Dey gave a look den ran und ran und ran to her house, but ven dey got dere de house vas almost burned to de ground und some valls vas fallen off. Ven dese peeples vas close to de house dey saw de nice lady's husband run around frum de yard und he vas hollering und hollering. Ven de peeples came still closer dey could see he had on no clothes, und his teeth vasn't brushed, but he had in hees hand a undershirt. Somebody told heem hees house vas on fire und he said he knew it und dot his wife, de nice lady, und hees leettle baby mit golden locks vas in dere roasting up. Den he told de peeples his wife, de nice lady, und hees baby vas valking frum de house, because it was too varm frum de fire ven some piece frum de house

fell und dey got seperated und he got safe und she vas gone. De peeples listened too heem and saw he was burned on his neck und across frum ear to ear hees hair vas burned off frum hees head und had blisters vere he vas burned in de back yard. De house vas by dis time burned down so de peeples spit on de place vere dey could see de nice lady und pulled her away. She vasn't so nice to see. Her legs vas burned off above de knees und de hands burned off above de elbows; de skull vas burned too und you could see de brains, she vas a smart lady, und de front of de body vas burned so you could see de entrails, de lunks, und de heart. De leettle child vas not so bad off like de nice lady ven de peeples found her because only one half of her vas burned, de odder piece gut like new. Und so mine leettle kiddies, I wish you pleasant dreams und sleep vell, und remember dun't play mit matches. So sveet dreams until to-morrow ven Uncle Isaac Slopovitch vill tell frum you anodder bet time story. Bye, Bye.

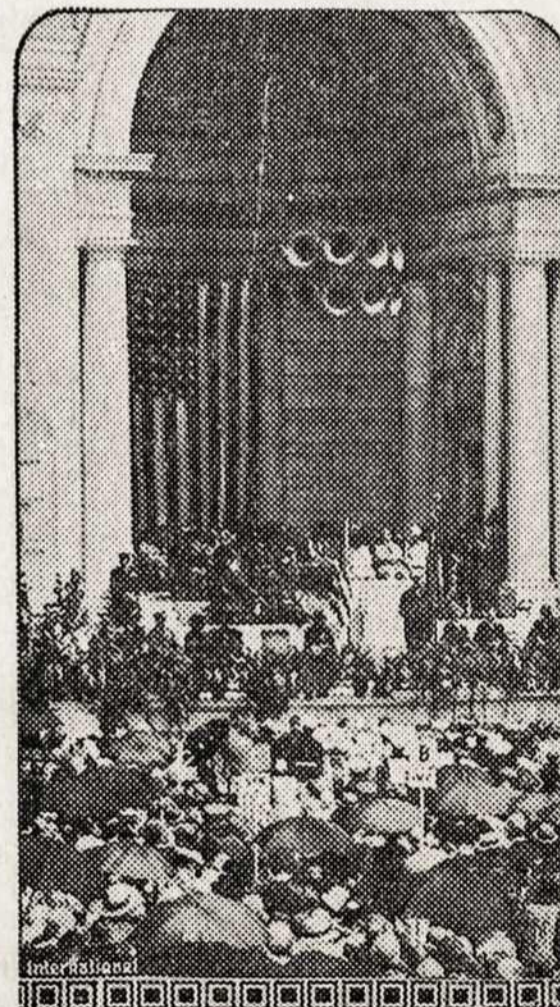
— Konnie.

MEDŽIAI, KURIE AUGO PRIEŠ 15 MILIJONŲ METŲ.

Kanadoj surastos liekanos medžių, kurie, kaip spėja mokslininkai, augę prieš 15 milijonų metų, t. y. tais laikais, kada formavosi mūsų žemės kamuolys.

Tos medžių liekanos buvo rastos smėly ir esą labai gerai užsilikusios. Mokslininkas Balely tvirtina, kad rasti medžiai priklausą tai pačiai rūšiai, kuri kadaise augo Japonijoje. Iš to mokslininkai daro išvadą, kad labai labai senai šiaurės Amerika su Azija sudarę vieną žemyną. Kiek šitie spėliojimai yra teisingi, mokslui vargu pavyks kada nors atsakyti.

— "M. R."

Prezidentas Hoover sako graudinančią kalbą karo veteranams Kapų Lankymo Dienoje.

SENIAUSIOS DARŽOVĖS.

Viena iš seniausių daržovių, kurią žmonės pradėjo auginti, yra česnakas. Česnakas jau buvo auginamas tais laikais, kada žydai buvo Egipto nelaisvėje. Česnaką vartojo valgiui taip pat egiptiečiai, graikai ir romėnai. Pasakojama, kad Romos imperatorius Neronas valgydavęs česnaką ištisas dienas, manydamas, kad česnakas tobulina balsą. Tyrų gyventojai česnakų trina nosį ir lūpas, kad veidas mažiau kęstų nuo karštų vėjų.

Be česnako, senovės indams, egiptiečiams ir romėnams buvo žinomi taip pat svogūnai, agurkai ir salotos. Egiptiečiai iš agurkų darydavę skanų gėrimą.

— "M. R."

AR GIRDĖJAI?

Trijų valstijų — Illinois, Wisconsin, Indiana Lietuvos Vyčių kuopos rengia dideles iškilmes liepos mėn. 4 d., Waukegan, Ill. Tą dieną įvyks labai įdomi ir graži sporto ir dainų šventė. Be to bus visokių pamarginimų.

Taigi, visi Vyčiai bei jų draugai esate kviečiami dalyvauti tame tradiciniame išvažiavime ir įsigyti sau to didžiausio malonumo.

— Lapė.

RAUDONAS "KRIKŠTAS".

Rusijos bedievių sąjunga, kovodama su tŕkyba ir bažnytinėmis apeigomis, stengiasi tas apeigas pakeisti savomis, bedieviškomis.

Naujas bedievių išradimas šioj srityj yra "raudonas krikštas". Tėvai atneša naujagimį į vietos komunistų susirinkimą ir čia įsuka jį į raudoną medžiagą. Po to vietos komunistų vadas duoda kūdikiui vardą ir ant jo kaklo uždeda komunistinio jaunimo ženklą. "Krikšto" apeigos pasibaigia prakalbomis, muzika ir vaišėmis.

— "M. R."

Nežinomo Kareivio Kapas

SUPRATO.

— Mokytojas, norėdamas išaiškinti kas yra skoliniojas ir skolininkas sako:

— Pavyzdžiui, aš paskolinau, Jonuk, tavo tėvui 100 litų. Tada jis bus skolininkas, o kas aš — pasakyk.

— Durnius, nes iš mano tėvo pinigų neatgausi.

GERAS PATARIMAS.

Garsus juokdarys Robins kartą keliavo po vidurines Amerikos valstybes. Vagono skyriuj, kuriame keliavo Robins, sėdėjo storas pilietis, kuris tuojau užmigo ir pradėjo nežmoniškai knarkti. Išvestas iš kantrybės Robins pažadino miegalį ir piktai paklausė:

— Ar Tamsta turi pinigų? — Turiu! — atsakė išsigandęs drebėdamas iš baimės storulis. — Kiek? — vėl paklausė Robins. Storas pilietis drebančiomis rankomis išsiėmė piniginę, suskaitė pinigus ir atsakė: — Turiu septynis šimtus dolerių.

— Po paibelų! Žinai ką aš Tamstai pasakysiu? — tarė Robins išbalusiam iš baimės piliečiui. — Jeigu aš turėčiau tiek pinigų, aš paimčiau vietą miegamajame vagono ir savo knarkimu nevarginčiau dodų keleivių.

— "M. R."

PALINKĖJO.

Direktorius, atsisveikindamas su savo žemesniais tarnautojais, perduoda jiems savo linkėjimus:

—Mano gerbiamieji! Apleisdamas šią įstaigą, aš linkiu Jums ištikimai tarnauti ir dirbti Tėvynės labui, kad Jūsų tarpe neatsirastų valdiškų pinigų aikvotojų, kyšininkų ir panašiai.

Valdininkai vienu balsu atsako: — To ir Jums linkime, pone direktoriau.

—Brangusis, neseniai dar mane vadinau paukšteliu ir angelu, o dabar atsisakai nupirkti skrybėlę ir suknelę.

—O pasakyk gi man, nuo kada tai paukščiams ir angelams prireikė skrybėlių ir suknelių?

— "M. R."

NE VISKAS DAROMA, KAS PARAŠYTA.

Tramvajuje sėdi senas žmogus ir rūko pypkę. Konduktorius klausia jį, ar jis nemoka skaityt, — juk vagono didelėmis raidėmis ir aiškiai parašyta, kad rūkyti draudžiama.

— Dieve mano! — sako žmogus, — ne viskas reik daryt, kas ten parašyta; antai ten parašyta: Gerkite kartų vandenį? Kitoje vietoje parašyta: Dėvėkite tik Bringo firmos skrybėles, — na, o tamsta jokios skrybėlės nedėvi!

TRYS KVAILIAI.

JONAS: — Ar žinai, kad pasaulyje yra trys didžiausi kvailiai?

PETRAS — Ne.

JONAS: — Vienas, kuris keldamasi valtimi per upę spiaudo rankas, kad geriau būtų laikyti irklas, antras, stovėdamas prie lašinių, šaukia duokit mėsos ir...

PETRAS: — Ir trečias?

JONAS: — Tu dėl to, kad tiki, ką aš kalbu.

— J. J.

Such Is Love.

Well-Known Writer—"How are you getting along with the novel you said you were writing?"

The Authoress—"It's just terrible! I'm so much in love with the hero that I just can't bear to marry him off to the heroine."

The Damage Suit.

"How did you feel when the court awarded you \$50,000 for your injuries?"

"I was so happy I threw away my crutches."

On Its Way.

"Last night," said the blonde cashier, "I had a dream that my watch was gone, and the shock woke me up."

"Did you find the watch gone?" asked the delivery boy.

"No," ginged the cashier. "But it was going!"

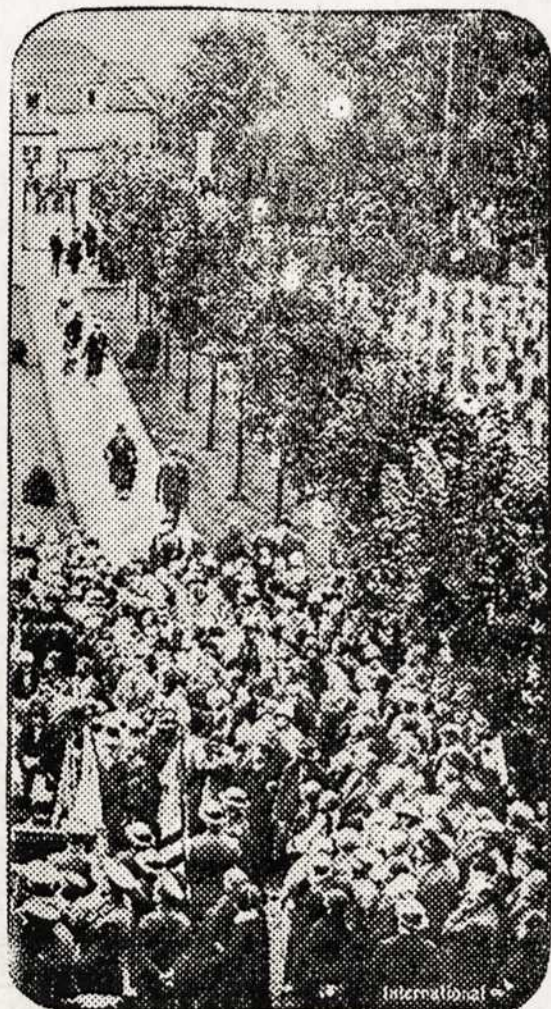
Turns About.

Sophomore — What is your greatest ambition, Frosh?

Freshman.—To die a year sooner than you.

Sophomore—What is the reason for that?

Freshman—So I will be a sophomore in Hades when you get there, sir.

Minios. dalvvavę Kapinių Lankymo Dienos pamaldose, skirstosi.

Važiuk Į Lietuvos Vyčių

VAKARINIŲ VALSTIJŲ

SPORTO IR DAINŲ

ŠVENTĘ

— Kuri įvyks —

Šeštadienyj, Liepos mėn. 4 d., 1931 m.

MAZINAS PARK,

WAUKEGAN, ILL.

Don't forget, this is going to be one of the greatest gatherings that the K. of L. ever had.

Pasidaryk Barikadas Prieš SLOGAS

"Chicago, sausio 12, 1931. — Trinerio Kartusis Vynas yra mano mylimas žiemos vaistas. Nuo to laiko, kaip aš pradėjau jį vartoti, mane daugiau nekankina slogos. Mano sistema yra užgrudinta prieš tai B. Krivanek."

Jungtinių Valstijų Žmonių Sveikatos Patarnavimo skyrius raportuoja, jog 83 nuošimčiai žmonių šioj šaly turi slogas žiemos laiku. Kam laukt iki jūs gausit slogą, kodel neapsisaugot?

TRINERIO KARTUSIS VYNAS

subudavoja barikadas prieš slogas. Jis išvalo likučius iš žarnų, kepenų, pūslės ir skilvio, padidina veikimą tulžies, kuri sunaikina nuodus, kurie būna priežastim negero virškinimo, sutaiso sistema, ir sustvirtina pasipriešinimą prieš užsikrėtimą. Vaistinėse. DABAR DVIEJUOSE SAIZUOSE. Vertingas kuponas kiekvienam pakely.

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prie
grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciali-
šumas.

3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1544

Res. Tel.
Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mazeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Koplyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

ILLINOIS VALSTIJA

Cook pavietas ir Chicagos miestas visi turi savo sąskaitas Central Manufacturing District Banke. Siame banke jie randa saugumą — saugumą ir stiprybę išaugintą per 19 metų gero manadžeravimo.

Jei dar neturi sąskaitos, tai pradėk dabar šiame stipriame patogiam banke ir būk tikras, kad jūsų pinigai visada bus saugūs.

CENTRAL *Manufacturing District* **BANK**

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS